

okrvavljene obleke de
in policija išče zdaj neke
moškega, ki je osumljen umo

vembra. Vsi državljani, ki niso
volili pri dveh glavnih volitvah
zapovrstjo, se morajo registri-
rati, ako hočejo zopet voliti.

radi važnih del v vojni industriji v okraju Cuyahoga. Takih je v okraju nekako 4,000 in sicer samskih moških.

ve sorodnikom, prijateljem i
znancem. Njegov naslov je: Cp
Gabriel Drobnick, 602 Trainin

1241 E. 61. St. je prišel
l. pust iz Acconac, Va. Na
g ide zopet 12. junija.

na do- Radijski izvedenec, Joseph stara 20 let in rojena v Solka
razaj od- Zelle, ki je v Clevelandu na po- pri Gorici. Kratka bolezen v
čitnicah in ki je tudi poslušal lu ji je pretrgala nit življenja

stara 20 let in rojena v Solka
pri Gorici. Kratka bolezen v
lu ji je pretrgala nit življenja

vembra. Vsi državljani, ki niso
volili pri dveh glavnih volitvah
zapovrstjo, se morajo registri-
rati, ako hočejo zopet voliti.

radi važnih del v vojni industriji v okraju Cuyahoga. Takih je v okraju nekako 4,000 in sicer samskih moških.

ve sorodnikom, prijateljem i
znancem. Njegov naslov je: Cp
Gabriel Drobnick, 602 Trainin

1241 E. 61. St. je prišel
l. pust iz Acconac, Va. Na
g ide zopet 12. junija.

na do- Radijski izvedenec, Joseph stara 20 let in rojena v Solka
razaj od- Zelle, ki je v Clevelandu na po- pri Gorici. Kratka bolezen v
čitnicah in ki je tudi poslušal lu ji je pretrgala nit življenja

vembra. Vsi državljani, ki niso
volili pri dveh glavnih volitvah
zapovrstjo, se morajo registri-
rati, ako hočejo zopet voliti.

radi važnih del v vojni industriji v okraju Cuyahoga. Takih je v okraju nekako 4,000 in sicer samskih moških.

ve sorodnikom, prijateljem i
znancem. Njegov naslov je: Cp
Gabriel Drobnick, 602 Trainin

1241 E. 61. St. je prišel
l. pust iz Acconac, Va. Na
g ide zopet 12. junija.

na do- Radijski izvedenec, Joseph stara 20 let in rojena v Solka
razaj od- Zelle, ki je v Clevelandu na po- pri Gorici. Kratka bolezen v
čitnicah in ki je tudi poslušal lu ji je pretrgala nit življenja

vembra. Vsi državljani, ki niso
volili pri dveh glavnih volitvah
zapovrstjo, se morajo registri-
rati, ako hočejo zopet voliti.

radi važnih del v vojni industriji v okraju Cuyahoga. Takih je v okraju nekako 4,000 in sicer samskih moških.

ve sorodnikom, prijateljem i
znancem. Njegov naslov je: Cp
Gabriel Drobnick, 602 Trainin

1241 E. 61. St. je prišel
l. pust iz Acconac, Va. Na
g ide zopet 12. junija.

na do- Radijski izvedenec, Joseph stara 20 let in rojena v Solka
razaj od- Zelle, ki je v Clevelandu na po- pri Gorici. Kratka bolezen v
čitnicah in ki je tudi poslušal lu ji je pretrgala nit življenja

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Ameriko in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year. \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 131 Fri, June 4, 1943

Samo pravica bo dosegla trajen mir

Državniki v raznih deželah delajo načrte za trajen mir po tej vojni. Razni kolumnisti imajo polne koše nasvetov v tem oziru. Eden je ali hoče biti bolj moder od drugega. Ta svetuje to, drugi svetuje drugo in vsak je, seveda, absolutno prepričan, da ima samo on prav.

Toda vsi ti načrti za bodočo ureditev sveta v pravcu, da se ž njimi prepreči vsaka nadaljna vojna, bodo zgrajeni na penah in na mehkem pesku, ako ne bodo državniki pri zeleni mizi uredili bodočih meja posameznim državam in deželah na podlagi pravice posesti in pravice samoodločevanja.

Vzemimo za zgled Jugoslavijo. Ako ji državniki ne bodo prisodili tega, kar je po zgodovinskih dokazih in po vsaki božji in človeški pravici njenega, nima nobenega pomena govoriti o bodočem miru na tistem delu evropske zemlje.

Zgodovina nam dokazuje, da so prebivali na zemlji, ki jo je dobila leta 1919 Italija, Slovenci več kot 1.400 let. Isto velja za zemljo, ki jo je dobila nemška Avstrija istega leta. Enako lahko z zgodovino v roki lahko dokažemo o krajih, ki si jih lasti danes Madžarska. Ta zemlja mora priti zopet nazaj v slovenske roke! Ako ne bo, ne bo tam nikdar miru.

In Trst? Italija trdi, da je večina tržaškega prebivalstva italijanskega porekla. Pa recimo, da je. Na drugi strani je pa tudi res, da je vsa okolica Trsta slovenska, odnosno jugoslovanska. In ker mesto samo brez zaledja ne pomeni nič, je torej logično, da bi moral biti tudi Trst last Jugoslovancov.

To trdimo z isto pravico, kot trdijo Italijani, da morajo, ali da so morali dobiti zaledje Trsta, to je Julijsko Krajino zato, ker mesto brez zaledja nima bodočnosti. Tudi mi trdimo, da sta mesto in okolica tako tesno spojeni, da druga brez druge ne more živeti. In ker je okolica Trsta slovenska oziroma jugoslovanska, ji mora biti prisojen tudi Trst.

Kot označuje dr. Čok v svoji knjigi "Problem Trsta," je Italijan dr. Francesco Cianculi napisal knjigo "Carniola Italiana," v kateri je izjavljal, da bi bila neumnost in celo zločin, ako bi se ločilo kako pristanišče od naravnega zaledja. Vsled tega, trdi dr. Cianculi, bi morala Italija zasesti ne samo bližnjo okolico Trsta, ampak vso Slovenijo.

Pri mirovni konferenci bodo jugoslovanski državniki lahko nastopili prav s tem orožjem in zahtevali Trst s pravico, da se pristanišča ne sme odrezati od zaledja in ker je zaledje brez vsakega oporekanja jugoslovansko, mora biti jugoslovanski tudi Trst.

Italijani so zatrjevali, da se morajo razriniti proti vzhodu, to je v Slovenijo, da se tako zavarujejo pred sosedno Jugoslavijo. Tudi tukaj lahko govori zgodovina, da ta italijanska trditve nima nobene podlage, ker Slovenci oziroma Jugoslovani niso še nikdar iztezali svojih rok po zemlji kakega sosedu, dočim tega Italija o sebi ne more reči.

Zato pa, ako bodo Združeni narodi po tej vojni določili mejo Italiji tam, kjer prebivajo res Italijani in če jim bo potem zabučano, naj ostanejo lepo mirno za domačim plotom, ne bo na tej meji nikdar prepira. Italiji bo treba enkrat za vselej odločno povedati, naj neha instigirati na Balkanu. Naj ostane v svojih mejah, ali pa naj si gre iskat prazno zemljo kam drugam, recimo v Saharo, kjer jo je dovolj.

Tisti košček slovenske zemlje, ki je bila last Slovencev stoletja, pa naj izprazni in prepusti pravim lastnikom.

Trst s zaledjem nima za Italijo v ekonomskem pomenu nobene hasni, dočim je za Jugoslavijo vitalnega pomena. Dočim je Trst za Italijo mrtev, ker ji je od rok, pa nima Jugoslavija brez Trsta nobenega pravega izhodišča na morje.

Če bi že zgodovina ne dajala Jugoslovancu pravice do Julijske Krajine, jo ji daje zemljepisna lega. Istra in Julijska Krajina sta zemsko spojeni z Slovenijo, odnosno s Hrvaško, dočim ju loči Italije Jadransko morje. To je prav tako priročno za Italijo, kot če bi imel kdo v Clevelandu hišo, njive in travnike pa onstran jezera v Kanadi.

Kakor je vedno bolj naraščalo jugoslovansko prebivalstvo v dalmatinskih mestih — Splitu, Šibeniku in drugih, tako se je večalo od leta do leta tudi v Reki, Trstu in Gorici. In če bi ne bilo prve svetovne vojne, bi bila ta mesta brez dvoma kmalu z večino jugoslovanska. To porast je ustavila prva svetovna vojna in pa, seveda, krivična italijanska okupacija leta 1919, po kateri je smatrala Italija Jugoslovane kot "umirajoč" narod. Ta "umirajoč" narod je sicer dajal italijanskemu fašju dosti preglavice in si ga kljub vsemu strahovitemu preganjanju Italija ni mogla nikdar podvreči. Naši primorski Slovenci so danes še prav tako zavedni Jugoslovani kot so bili leta 1919 in bodo taki tudi ostali. Mirovali ne bodo prej, da bodo prišli izpod italijanskega jarma, da bodo s svojo zemljo zopet združeni z ostalimi brati in sestrami v Jugoslaviji. In dokler se to ne bo zgodilo, ne bo miru na jugoslovansko-italijanski meji. Na to morajo državniki Združenih narodov računati in po tem pravcu potegniti meje po tej vojni.

Kupujte vojne bonde!**Newburške novice**

"Kaj, kaj bo?" je tarna nedko zadnjič, ko je videl, da pada dež na dež. Ali veste, kaj sem mu odgovoril? "Domalega 60 let gre moj spomin nazaj," sem dejal. "V teh letih smo imeli že vsakovrstno vreme; vreme tako, da so naše njive zgledale kot jezera, pa še vsako leto smo se preživeli. Včasih je bilo malo težje, drugi lažje, a preživeli smo se in tudi letos, jaz sem trdno prepričan, bo to deževje kmalu ponehalo in narava bo toliko hitreje vršila svojo nalogo in preživeli se bomo." Zato skrbi Bog. "Poglejte ptice pod nebom," pravi Gospod, "ne sejejo in ne žanjejo in Vaš Oče nebeški jih živi. Ali niste VI veliko več kot one?"

Zadnji ponedeljek, ko so prišli Slovenci skupaj iz vseh krajev mesta, da se udeležijo skupne sv. maše, ki se je darovala za vse padle v tej vojski, ameriške in doma padle slovenske vojake, se je videlo, kako porabljava je prostorna in krasna cerkev sv. Vida. Svetovidčanom moramo biti hvaležni za to in smo jim tudi. Pri sv. maši navzoča sta bila tudi naš župan, Frank J. Lausche, in pa konzul, Hon. James W. Mally. Opazil sem tudi kako daleč od oči je moral gospod župan držati molitveno knjigo, kar nam kaže, da tudi njemu oči pešajo. Kateremu pa bi ne, ki ima toliko na glavi in toliko skrbi, kot jih ima on.

Govor ob tej priliki je imel Father Franc Gabrovšek, v katerem je poudarjal našo dolžnost, da se spominjamo v molitvi zlasti onih, kateri so dali svoje življenje za domovino in za nas.

Lepa je misel krasiti grobove onih, kateri so šli pred nam. Zlasti je lepa navada saditi rože na grob, katere nas spominjajo, da oni, ki tukaj spiyo v Gospodu, bodo nekoč prav tako, kot te cvetlice, zopet oživi in začveteli v najlepši mladosti na dan vstajenja. Vendar pa, če naš spomin mrtvih ne gre dalje, kot le do kakih cvetlic, je tak spomin malovažen, skoraj bi rekel, ničeven. S spominom naj gre tudi molitev za pokoj njih duše. Saj smo vsi skupaj ena in ista družba — občestvo cvetnikov. Oni, ki so v nebesih, so že svetniki, mi pa moramo postati, če ne tu, pa v vica, da pridemo za njimi tja gori enkrat.

Dva naša nekdanja kaplana praznujeta te dni svoj srebrni jubilej mašništva. To sta Father Bombač in Father Gnidovec. Father Bombač je praznoval zadnjo nedeljo. Škoda je le to, da se je nakopičilo vse na isti dan: slavnost njegovega jubileja, veliki dan Zveze društev sv. Imena in po vrhu tega pa še nova maša pri slovenski cerkvi Matere Božje v Pittsburghu. To je bilo vzrok, da smo bili v nekakem takem položaju, kakor one duše, o katerih je pravil pokojni Dr. Trdan, "duše, katerih ni tuj, ne tam."

V dolžnost si štejem torej danes, da čestitam Father Bombachu v imenu vseh faranov sv. Lovrenca. Vsi odrasli se ga še spominjate, kako je vestno opravljal svojo službo od leta 1921 pa do leta 1924. Prav goto smo mu hvaležni za to in mu ključemo: "Na mnoga leta in vsaj 25 let naj še peha po tej zemlji, potem pa naj pride za nami na 'opštes'."

Father Gnidovec pa bo praznoval svojo 25-letnico v nedeljo 6. junija. Njega smo malo manj ko ukrali iz St. Vida pri Stični in ga pripeljali sem leta

1925. Ostal je naš kaplan do junija, v letu 1931. Tudi on je bil izredno delaven in skrben ter pripravljen pomagati kjerkoli je mogel, pa naj je bilo to na verskem ali pa na družabnem, ali izobraževalnem polju. Father Gnidovec je imel izredni talent za jezike. Koncem prvega leta po svojem prihodu v Ameriko, je že učil krščanski nauk v angleškem. Poleg slovenskega in angleškega govori tudi nemško, slovaško in hrvaško. Vse te jezike poleg slovenskega rabi sedaj v svoji fari v Rock Springs, Wyoming, kjer deluje že 12 let z največjim uspehom.

Tudi njemu tem potom čestitamo. Vsa fara sv. Lovrenca se ga bo spominjala v nedeljo, 6. junija, ko bo on tam gori v svoji župnijski daroval sv. mašo v zahvalo za številne milosti, ki jih je prejel v teku 25 let. Ne samo to, Če Bog da, mu ponesemo pozdrave in voščila kakor tudi krasni kelih, ki mu ga nekateri njegovih zvestih prijateljev pošiljajo, osebno tja gori. Nikdar ne bom pozabil, kako hitro se je odločil, da gre v Ameriko, kakor hitro je slišal, da je potreba velika. Tudi njemu želimo še mnogo let sadosnoga dela v vinogradu Gospodovem.

Življenje je polno zanimivosti, dokler se ženemo za nečem, kar bi radi. Kakor hitro pa to dosežemo, neha tudi veselje in zadovoljnost. Ali ni tako? Popolno zadovoljnost in nekalno veselje nam prinesejo šele nebesa. Zakaj? Zato, ker je človek ustvarjen za Boga in že po svoji naravi, če tudi nevede, hrepeni le po Bogu. To je vzrok, zakaj so oni, kateri so Boga in vero zgubili, tako nemirni, da se pri vsaki priliki hočejo znositi čez Boga in Njegovo ustanovo, sv. katoliško cerkev.

Pravijo, da ima vsako vojaško taborišče čevlje 90 raznih velikosti in kopit, da more obuti vojake vseh vrst in velikosti. Kadar bodo ženske splošno klicane v vojaštvo, bodo morali imeti čevlje 190 vrst in sicer čevlje z luknjo na koncu, pa ne da bi bili mi kaj zoper takega. To se razume.

Tri reči ni mogel dobiti na nemškem, kjer je bil poslan v ujetniško taborišče. Zato je pisal Lieutenant Corrigan, naj mu pošljejo od doma "candy, cigarete in pa rožni venec." Starši in domači naj skrbijo, da imajo vsi vojaki rožne vence. Rožni venec ga bo spominjal na to, da je ne samo vojak, ki mora braniti svojo deželo, ampak je tudi otrok božji, ki mora braniti svojo dušo proti napadom skušnjavca.

Papeževa letna knjiga poroča, da je na Ruskem še vedno preganjanje vernikov, kot je bilo ves čas, odkar so komunisti na krmilu. Vsa baharija glede verske svobode je prazna fraza. Skofje katoliške cerkve so še vedno, ali v jetnišnicah, ali pa so izgnani iz Rusije in ne smejo nazaj. To je tista "demokracija" in tista "verska svoboda" na Ruskem, o kateri se je toliko pisalo zadnje mesece.

Da ne pozabim omeniti naš naraščaj. Tu pa tam pozabim in /to imajo nekateri za neodpustljiv greh. Pri Andrej Kacmarovih so imenovali hčerko Donna Marie; pri Wendetovih so dobili sinka, Dennis Mervin; pri Pollakovih pa Gerald Johna. Naj jih spremlja sreča in veselje male, kakor tudi njihove starše.

Zadnjo soboto sem dobil pismo od Stanley Škufca, eden naših vojakov, v katerem pravi: "Velika noč bo kmalu tukaj." Pismo je bilo na poti od 16. aprila. "Upam, da bom prihodnjo Veliko noč doma praznoval," pravi. Drugo pismo od Louis Globokarja pa je bilo pisano 12. maja, torej mesec pozneje, pa je prišlo ob istem času, ker je prišlo po zračni pošti. Louis tudi pravi, da je zdrav in zaposlen še vedno v "service squadronu." John Rožnik se je oglasil iz Afrike pred kratkem in pravi, da je zdrav. Frank Colnar je pa v Californiji, kjer se vadi vojaškega "rokodelstva." Od vseh strani se oglašajo, toda od sedaj se ni še nobenemu kaj hudega zgodilo. Bog jih varuj in Mati božja.

54 osmorazrednikov bo prihodnjo nedeljo graduiralo iz naše šole. Zelo se veselijo, da bodo odšli iz prostorov, v katere so pred osmimi leti prišli plahi in boječi.

Bog je pač hotel, da so mladi ljudje polni idealov in navdušenja. Toda, ti ideali morajo imeti pravo smer. Mladina mora spoznati, da je nad nami nekdo, kateremu smo odgovorni za naše čine in še celo vse prostovoljne misli in besede. Da bi varneje hodili po poti, ki pelje v častno in večno srečo, po kateri človeško srce hrepeni, nam je dal Bog kazipote, deset zapovedi, katere naj nas bi vodile od rojstva do nebes. Upamo, da bodo vsi nadaljevali študije v katoliških višjih šolah.

Zopet odhaja celo tropo naših fantov v vojaško službo. Nekateri se bodo pripravljali za mornarje, drugi pojdejo k armadi in zopet tretji k zrakoplovcem. Na vse kraje sveta se bodo razkropili in le Bog ve, kdaj bodo zopet prihajali nazaj in kako. Do danes smo še zelo srečni, ker niti eden izmed štirih sto še ni padel. Zato naj tudi te spremlja naša molitev in pogosto priporočanje Materi božji v varstvo. Molimo pa tudi za skorajšnji povratek miru.

Seaman Ralph Godec se je pokazal, prvič odkar je odšel k mornarjem, na naših cestah. Na njem se ne vidi, da je bila mornarska služba pretežka zanj.

Pvt. Anthony Kaplan je tudi prišel iz daljnega Zapada, iz Oregona, pogledat nazaj v domačo vas in k materi za nekaj dni. Kaplanovi so že trije v službi in kakor je čuti, pojde še četrti. To je od sile.

Lawrence Globokar se je pri smejal v naš urad, kakor da je nekdo napravil velik "joke" nanj, ko je bil poklican. Vidi se mu da gre sicer rad, pa bi moral da se rajši ne šel. Kedo bi se ne počutil enak? Lawrence je podaril \$25.00 pred odhodom za novo cerkev. Hvala lepa!

Albert Rozman se je poslovil ter odšel k mornarici. Pravi, da so ga nekateri strašili češ, kaj pa če se na sredi morja ladja potopi. Albert je odgovoril: "Saj znam plavati." Enako znjim odhajajo tudi Travnik, Blatnik, Kaštelc, in še drugi.

Pri Ameriški Domovini; urednik: "Torej ti bi rad službo tiskarskega škrafa? Ali se pa tudi zavedaš odgovornosti, ki je združena s to službo?" Mladi aspirant: "Seveda se zavedam. Vi naredite napako, jaz pa vzamem krivdo."

Več ko 50 otrok v starosti od 12 do 15 let, se pripravljajo, da bodo na Binkoštno nedeljo slovesno ponovili svoje krstne obljube. Predno to storijo pa bodo morali imeti še veliko praktičnega pouka o krščanskem življenju, o namenu človeka na zemlji in o vsem, kar je potrebno za pošteno in koristno pot skozi ta svet. Zato naj pa tudi redno prihajajo vsak dan o 5 popoldne razen četrta, k pouku.

Čast komur čast!

Ne pišem teh vrstic za to ker sem prejel lep dar. Pišem jih pa za to, da bi ostalo zapisano v zgodovini našega naroda, da je živila blaga duša slovenskega naroda, ki ni še nikoli prezrla nobenega klica, kadar se je šlo za v pomoč slovenskemu narodu.

Ko boste slišali njeno ime, se boste spomnili, da ste res vselej brali to ime, kadar je bilo v prošnji zapisano "Pomagajte." Ime zapišem sam iz moje volje proti volji nje, ki je darovala. Ta blaga gospodična je Marija Smrekar, ki je poslal \$25.00 v sklad evnim doma. Čudim se njeni požrtvovalnosti. Občudujem jo za to, ker se nahaja v tako častiljivi starosti in pri tem izvršuje tako važno delo najboljših kuharice v prostorih katoliškega zavoda Villa Angela. Če govorite znjo, boste rekli: "Duh govori." Sama do brota jo še skupaj ohranjuje. Ona živi za sama dobra dela. V tako visoki starosti opravlja tako važna dela, kakoršne ne bi opravljal za veliko plačo najboljši učeni mojster kuhinje.

Gospodična Smrekarjeva, ki je sestra rajnega blagopokojnega župnika Andreja Smrekarja je tako šibke postave, pa kljub temu tako točno izvršuje tako važna dela. Pri tem pa brez vsakega počitka prebira naše časopise in se zanima za javno življenje, kjer ne zamudi nobene prilike, da bi tudi ona ne storila kaj v pomoč. Takih je malo! O, kako zlate ljudi imamo med seboj, ki so kakor skriti zakladi delivci dobrot in podpor. Take osebe ne gledajo nase in zase, marveč le za druge in takih narod ne sme pozabiti. Spominja naj se jih za to, da bi njim sledili še drugi. Tukaj ne gre za to, da je darovala za zgoraj omenjeni namen. Gre bolj za karakter osebe. Kakor zgoraj omenjeno, ona še ni prezrla nobene javne prošnje, če je le vedela, da je nujna potreba, to je kar šteje.

Kako lahko bo takim osebam, kadar se dan zmrača in sledi sloves iz tega sveta. Lahko bo rekla: "Saj sem vse storila, kar sem mogla in znala." Želim spoštovana Miss Marija Smrekar, da bi Vas Bog še ohranil zdravo, če tudi vem da je Vaše življenje napor in trpljenje, toda, ker ste verna in bogoslužna, je vse to Vam v veselje in v veliko veselje vsem onim, s katerim ste Vi v družbi.

Zelo pa želim spoštovana gospodična Smrekarjeva, da bi tisto, kar znate Vi v Vaši stroki kuhinjske umetnosti, navadili druga dekleta in deklice, ki Vam pomagajo pri vašem odličnem delu, da ne bi šlo Vaše toliko znanje z Vašo osebo v grob. Že mnogo sem slišal o Vaši veliki umetnosti od odličnih oseb, ki vedo kako zmorna in spretna učiteljica mojsterske kuhinje ste Vi. V veliko veselje mi je, da sem imel priliko dati duška mojim željam Vas vsaj deloma opisati v javnosti. Čast komur čast!

Anton Grdina.

Izjava preds. jugoslovanske vlade Slobodana Jovanovića

Predsednik jugoslovanske vlade, g. Slobodan Jovanović, je napisal nekaj člankov o Jugoslaviji. Agentura Associated Press je v svoji depeši od 5. maja citirala iz teh člankov naslednja mesta:

"Vprašanje ponovnega vpostavljenja mirnodobne mešanjske vlade v moji zemlji, sploh ni na dnevnem redu," je dejal predsednik jugoslovanske vlade, "kajti princip zakonitosti je ohranjen radi tega, ker se v Londonu nahaja kralj obenem s svojo vladjo, ki je nadaljeva-

la svoje posle tudi po okupaciji Jugoslavije.

"Glede mednarodnega ustavnega prava ne bo nobenih težkoč, da se po vrnitvi v domovino vlada prenovi — pri tem bo treba vedno upoštevati voljo naroda — kajti kralj je neoporečno simbol legitimnosti.

"V današnji vladi v Londonu so zastopane vse glavne politične skupine v Jugoslaviji. General Mihajlovič, srbski gerilski vodja na terenu, je obenem tudi minister vojne. Dr. Maček, ujetnik osišča in priznani hrvaškega naroda, kakor slovenski prvaki — vsi imajo svoje predstavnike v naši konitvi vladi.

"Očividno je, da v sedanji razmerah, prav do zmage, ni mogoče v naprej in iznemo izdelati določen in definitivni načrt za ustavno vlado in upravni aparat.

"Vprašanje najnujnejše potrebe in obnove za časa prehodne dobe, ki se bo začela takoj po koncu vojne, je obenem ključno le jugoslovanske vlade, temveč zadeva, ki spada iz okvir onih načrtov za povojno rekonstrukcijo, s katerimi bavijo zedinjeni narodi v Londonu in Washingtonu, ki upoštevajo ljudstva vseh onih osvobodjenih držav, ki se nahajajo zdaj pod sovražno okupacijo.

"Določitev državnih meja Jugoslavije mora biti brezpogovorno izvršena po načelih Atlantikega čarterja.

"Ta načela, v kolikor se tičejo Jugoslavije, značijo, da bodo morala biti vrnjena v svojem prvotnem obsevu, v katerem slučajo vsa ona ozemlja, kateri so ji ugrabile sile osi, ali njihovih sateliti v teku vojne, kakor tudi pokrajine, so sicer narodnostno jugoslovanske, a so bile po prvi svetovni vojni izročene Italiji ali Avstriji.

"Vprašanje manjšin v Jugoslaviji je obenem težko. Nekele narodnostne manjšine so že zapuščati jugoslovanske tla; prepričan sem, da bo treba po vojni napraviti sporazume za preseljenje onih manjšin, so se tekom vojne pokazale kotkolonaške.

"Izjave g. Winston Churchilla glede tesnega sodelovanja med skupinami malih narodov so po mojem mišljenju priložnost pravem času in so zelo umestne.

"S sporazumom, sklenjenim med kraljevino Jugoslavijo in kraljevino Grčijo glede balkanske unije, ki je bil podpisan v Londonu dne 14. januarja 1938, je Jugoslavija s poudarjenimi pokazala svoje razpoloženo takšno sodelovanje."

"Ali si kdaj zmagal, kadar se prepirala s ženo?"

"Če se prav spominjam, samo enkrat."

"Kdaj je bilo to?"

"Ne vem prav natančno, kdaj je bilo. Samo to vem, da je bila žena takrat polna od ugovorov, igel in mi ni mogla odgovarjati."

"Kakšen človek pa ste vi?"

"Kel sem vam že vse: lump, cigare, falot, guncvet, mulc in se smejem vse, pa kar stojite in se smejte."

"Veste, tega sem že navajen, ker sem nekoč delal v uredništvu nekega lista."

"Kam si pa tako tekel danes zjutraj?"

"Tekel sem, da bi ustvil pež."

"Kdo se je pa pretepal?"

"Jaz in pa moj sosed."

V Carigrad!

(Spisal Ljudevit Stiasny.)

res neka carigradska
V vsem Carigradu
psov, največ pa v ti-
kjer prebivajo Tur-
so tudi najbolj po-
bi ne bilo teh, bi se
zak okužil od razne
katero mečejo Turčini
Kjer stanujejo Tur-
bolje godi, kakor v
kjer stanujejo kri-
Turčin namreč mno-
na ulico, razen tega
pse svoje ulice. Na-
pa kristijanom veči-
kaj ne dopadejo. Ker
niso navajeni meta-
odpadke na ulice, se
pom radi tega v teh
godi. Skušajo to-
arasti iz sosednih ulic,
pa redko posreči. Ka-
se pokaže kak tuj pes
planejo namreč nanj
ga okoljejo, da je
bi se torej izpreha-
Carigradu s svojim
kor pri nas dela po-
poda, je v Carigradu
Sicer se pa teh psov,
so na pol divji, ker
ni svet in poginjajo
ni potreba biti, saj ni-
storijo žalega.

vidimo mreže v znak, da bivajo
za njimi haremske krasotice.
Pot je proti koncu zelo strma,
a na vrhu se nam odpre tak
razgled, da se ga ne moremo
nagledati. Ne trdijo zastoj ne-
kateri potniki, ki so prepotova-
li že mnogo sveta, da je tu naj-
lepši razgled na svetu. Pred na-
mi se namreč razgrinja Cari-
grad v vsej svoji krasoti.

Kakor Rim je sezidan Cari-
grad na sedmih gričih, na kate-
rih se vidijo razne stavbe,
vmes pa se ljubko dvigajo mi-
ni stolpi ali minareti ter se
leskečejo na turških mošejah
ali grobnih spomenikih množi-
ce kupol. Kaj lepo se vidi tudi
novi seraj ali novi cesarski
grad z različnimi poslopji, ve-
čimi palačami in malimi kioski.
Med njimi pa so vrtovi z raz-
nim drevjem. Vstir se razteza
Zlati rog, katerega imamo tu
vsega z vsemi lepotami pred se-
boj. Proti jugu je zopet krasno
marmorsko morje, proti severu
pa se razteza divni Bospor.

Tu se prav dobro vidi, kako
velikanska je sultanova nova
prestolnica ali novi seraj (vse
posestve je veliko nad 500 o-
ralov). V mnogih raznovrstnih
poslopih biva nad 4000 oseb, ki
morajo sultana in njegove že-
ne stražiti in zabavati. Tudi
sultanov harem — kjer bivajo
sultanove žene — obstoji iz več
poslopij, ki so popolnoma loče-
na od vnanjega sveta in vhod v
ta poslopja zelo strogo nadzo-
rujejo posebni varuhi (evnuhi).

Sultan ima namreč štiri za-
konite in mnogo nezakonitih
žen. Vseh ženskih, namreč sul-
tanovih žen s služkinjami, je v
sultanovem haremu nad 1500.
Za vse te pa mora skrbeti drža-
va. Ker ženske zlasti za obleko,
lišp in za razno zabavo mnogo
potratijo, ni čuda, da zmanjka
v turških državnih blagajnicah
tolikrat denarja, da potem
ostanejo več mesecev vojakom
in uradnikom plačo na dolgu.

Pogled na sultanovo prestol-
nico mi je vzbujal različne mi-
sli. Bogsigavedi, modrujem, ali
je sultan tudi srečen v vsem
svojem sijaju, ob vsej veliki
moči? — Težko da! Časniki
prav mnogokrat poročajo o na-
klepih zoper njegovo vladno in
življenje, za katero se mora ba-
ti več, nego mnogi postopači po
carigradskih ulicah, ki brezskrb-
no pohajkujejo. Mogočni sul-
tan "vladar vseh pravovernih"
pa niti v svoji moči, vsestran-
sko dobro zastraženi palači ni
varen, in ne more se brezskrb-
no veseliti svoje moči in sijaja,
ki ga obdaja.

Težko sem se ločil od krasne-
ga razgleda ter se napotil v me-
sto, da si ogledam še svetovno
znano pokopališče, ki je največ-
je na vsem svetu. A to ni prav
za prav pokopališče, ampak veli-
kanski cipresni gaj, skozi kate-
rega vodi mnogo cest. Turki
pokopališča ne smatrajo za kraj
miru in žalosti, zato tam
počivajo, kadijo ali se celo za-
bavajo z jedjo in pijačo. Pre-
možnejši Turki iz Carigrada se
dajo večinoma tu pokopati,
ker se v Aziji bolj počutijo ko
v Evropi. Radi tega je pokopa-
lišče tako veliko.

(Dalje prihodnjič.)

Hrib 609

Napisal John Little

Washington, maja (ONA) —
Znano vam je, da so Nemci bra-
nili Bizerto izra obroču utrjenih
gorskih postojank. Ker je bil
najbolj visok, je bil Djebel Ta-
hant, katerega je štab imenoval
hrib 609, najbolj važen — kot
ključ križišča Mateur in cest, ki
vodijo v Bizerto.

Amerikanci so zavzeli ta grič
in odprli pot za odločilni sunek,
ki je pognal vojaštvo osišča ven
v morje. Z vrha, razdrapano in
raztrgane skale, visoke 2,000
čevljev, se odpira pogled po do-
lini prav do ravnih streh v Ma-
teurju, oddaljenem 13 milj, in
zadaj za njim do dveh jezer,
Achkel in Bizerte. Še dalje v
ozadju pa se pokaže v daljnogle-
du, skozi paro razgretega zraka
in malo nejasno, prav na obzor-
ju široka bela lisa. Ta lisa je Bi-
zerte.

Nemci so bili spremenili ta
hrib v neverjetno močno postoj-
janko. Vse strani — kopica ka-
menitih arabskih hiš, žitna po-
lja na pobočjih, vsa dolga viju-
gasta in razvožena pot — vse je
bilo pod križajočim se ognjem
iz strojníc in topov. Posadka je
bila nemška, vojaštvo linjske
pehote, sami stari, izkušeni vo-
jaki. Imeli so nalog, da vztraja-
jo 14 dni. Toda od trenutka, ko
se je napad začel, so držali manj
kot 14 ur.

Zgodovinske knjige bodo se-
veda poročale, kakor je to nava-
da za zgodovinske knjige: "Ame-
riška pehota je udarila čez
hribe, zavzela nemške pozicije
in odprla pot v Mateur."

Bilo pa je nekoliko bolj tež-
ko in zamotano, kakor je razvi-
diti iz poročila, kako so Ameri-
kanci z napadom zavzeli ta hrib;
to poročilo je poslal Drew Mid-
dleton prejšnji teden brzojavno
časopisu The New York Times.

Najprej so govorili topovi —
"dolgi tom, oz. 155 mm-top; 105
in 75 s so grmeli in njihov
grom je odmeval skozi dolino in
se odbijal od gore do gore. Dva-
dni so bruhal svoj ogenj, trga-

li debele kose zemlje iz pobočja
in potisnili sovražnika v jame,
katere je bil z motiko ali dina-
mitom izkopal v steno. Naprej
in naprej so streljali kljub srdi-
temu ognju z nemške strani in
napadom letal, ki so odvijala
svojo vijugasto pot skozi doline
in neposredno nad zemljo na-
padala postojanke topov.

Na vsezagodaj v soboto, ko se
je bil raznel topovski ogenj do
največje sile, se je pehota, pod
zaščito nekaj tankov na obeh bo-
kih, začela pomikati naprej.

Ko je utihnil topovski ogenj, je
bilo čuti le še redno in nepresta-
no bobnanje nemških strojnih
pušk. Toda ameriški vojaki so v
svojih rjavih oblekah in s puška-
mi v rokah planili naprej. Njih
lica so bila zaradi globokih čelad-
čudno skrajšana. Skozi žitna po-
lja ob cesti in skozi arabsko vas,
so v kratkih skokih drveli na-
prej in se od časa do časa usta-
vili in streljali, čakajoč, da nji-
hove lastne strojnice posežejo
vmes in odpro svoj ogenj na so-
vražnika.

Posebno sridita je bila obram-
ba v arabski vasi. Tam je bil naš
napad za malo časa ustavljen.
Toda ameriška iznajdljivost in
ameriško junaštvo je imelo svoj
odgovor pripravljen. Kroglice,
katerih pot skozi zrak se jasno
vidi, takozvane "tracer bullets,"
so pokazale cilje v vasi in kmalu
nato so začeli iz ozadja grmeti
topovi. Nemška pozicija se je
razsula v prah in razvaline in
pehota je zopet nadaljevala svo-
jo pot.

Spehane in vse v znoju, so na-
še čete prispele na vrh, kjer se
jim je odprl, pogled na zadnji
ozki košček Tunizije, katerega so
Nemci še držali. Sovražnik je iz
nasprotnega pobočja vzel naše
čete pod težki ogenj svojih mož-
narjev in strojnih pušk. Naši so
šli naprej — zdaj zopet navzdol
— in v bajonetnem naskoku pre-
gnali sovražnika. Na hribu je
bilo le še par malih gnezd odpo-
ra, katere so ti visoko raščeni
možje, z odprtimi srajcami okoli
vratu, v novem pohodu na grič
hitro zadušili; ujetniki pravijo
da naših vojakih, da ne pojejo ka-

kor Angleži in nikdar ne vpije-
jo kakor Francozi.

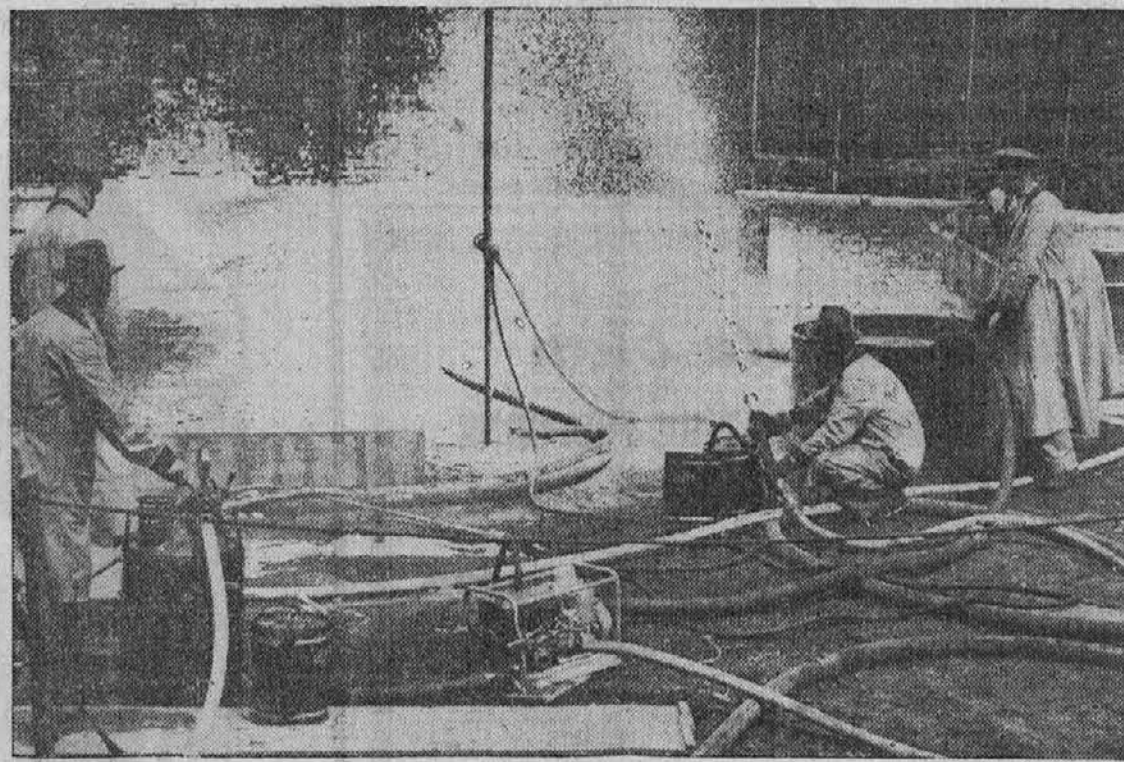
Ako bi šli tja, kakor je to storil
Middleton le tri dni po tem
boju, bi našli povsod najlepši
mir. Nič drugega nego zeleno
travo, rumeneče žito in umaza-
no-bele stene arabskih hiš. Tam
kopljejo zdaj malo pokopališče s
črnimi nemškimi križi. Čisto do-
li v dolini pa so ameriški grobo-
vi. Tam so križi beli in sem in
tja posejani z Davidovo zvezdo
nad padlimi židi.

Vsi so mrtvi — a mi upamo,
da jim bo zemljica lahka. Arabci,
ubožni in siromašni, se vra-
čajo nazaj na svoj hrib. Star bel
konj se že pase na polju, kjer so
ropotale strojnice. Mali dečki se
igrajo na cesti v arabski vasi in
ne mislijo na mene, ki še niso po-
spravljene.

Pojdimo nazaj na vrh, mimo
jam, ki so jih izdoblili Nemci v
skalo kot zaklonišča proti ognju
iz naših topov in bomb; mimo
večjih jam, v katerih je imelo
prostora najmanj 20 mož, v kate-
rih so jedli in spali, k so se
naše sile zbirale v dolinah iz-
pod njih; mimo topovskih pozicij
in razstreljenih topov; mimo
raztrganih krp vojaških plaščev.

Na vrhu, ako se gleda proti
Mateurju in Bizerti, je videti
oblake prahu po cestah, na kate-
rih hiti naprej druga armada
Zedinjenih držav. Tja naprej hi-
ti, ker je padel hrib 609 in z
njim mnogo dobrih vojakov. Ve-
ter prinaša k nam zamolklo gr-
menje topov in rezko pokanje
strojnic v daljavi, kjer sovraž-
nik še brani pot v Ferryville. To-
da kljub vsem znakom boja,
kljub betonskim topovskim po-
zicijam in vsepovsod razmetani-
nim predmetom vojaške opreme,
je na našem griču vse mirno.
Vojna je bila tu, večeraj, toda da-
nes le še veter veje preko goste
trave in maje pšenične bilke. Na
grobovih, ki so tako daleč od do-
ma, pa vlada tišina.

Ameriške lešnike (peanuts) so
poznali že 650 let pred Kristu-
sovim rojstvom.

Nove vrste brizgalna, ki brizga vodno peno namesto vode v curkih, je bila preizku-
šana na konvenciji za varnost proti ognju. Ta brizgalna vrže 60 galonov pene na minuto
in je predvsem namenjena za gašenje oljnih požarov. To vodno peno meče na daljavo 75
čevljev.

Pete, batan petelinček, ki je doma iz Pennsylvanije, je sedaj že šest mesecev na
Aleutskih otokih. Slika nam ga predstavlja stoječega na rami svojega gospodarja nared-
nika Charles Haney iz Latrobe, Pa. Ta petelinček je edini iz domače kurje družine na
osamljenem Andreanof otoku.

DELO DOBIJO

Ženske dobe delo

Sprejme se ženske za čišče-
nje uradov v okraju St. Clair in
Euclid Ave. Začnejo ob 5:00 po-
polndne, delajo 6 ur na večer, 6
večerov v tednu. Pokličite PRos-
pect 2945. (132)

Ženska dobi delo

Išče se ženska za delo v kuhi-
nji v restavrantu. Delo je od
4 do polnoči. Zglasite se pri
Pauliehu na 5238 St. Clair Ave.
(132)

MALI OGLASI

Hiše naprodaj

8 sob za 2 družini na 436 E.
158 St., cena \$5,600.

7 sob za 1 družino, z velikim
sadnim vrtom na 19801 Kewa-
nee Ave. Dajte vašo ponudbo.
9 sob za 1 družino, parna gor-
kota, v dobrem stanju, na Paw-
nee Ave., cena \$6,500.

8 sob za 2 družini, zažej 3 so-
be za 1 družino, z velikim lo-
tom na 929 E. 207 St., cena \$7-
000. Dajte vašo ponudbo.

Če vas zanima, pokličite za
podrobnosti

L. Petrich

19001 Kildeer Ave.
IV-1874.

Izberite si hišo

Šest sob na Miller Ave., cena
\$3,800.

Šest sob na E. 238. St., cena
\$4,500.

Pet sob bungalow na Pawnee
Ave., cena \$5,650.

Za 2 družini, 8 sob, na Hale
Ave., cena \$4,500.

Za 2 družini, 8 sob, na Way-
side Rd., cena \$4,800.

10 sob na Trafalgar Ave., ce-
na \$7,700.

Za 2 družini in za eno druži-
no na Lindberg Ave., cena
\$10,000.

Deset sob na Harland Rd., ce-
na \$9,500.

12 sob na Lake Shore Blvd.
in Neff Rd., cena \$12,500.

76 akrov farma, nova hiša,
velik hlev, cena \$4,500.

J. Knific Realty

18603 St. Clair Ave.
IV. 7540, večer KE 0288.

Stanovanje išče

Želim dobiti stanovanje, ob-
stoječe iz 3 sob, v bližini od 55.
ceste do 79. St. Kdor ima kaj
primerne, naj pokliče PO
0814 po 5 uri popoldne in naj
vpraša za Mrs. Papik. (133)

Hiša naprodaj

Proda se hiša za 2 družini na
Calcutta Ave. Ima 4 sobe in ko-
palnico spodaj, 3 sobe in kopalni-
co zgoraj, garaža za 2 avta. Za
več informacij pokličite IVanhoa
5948. (134)

Stanovanje išče

Išče stanovanje 4 sob zgoraj v
hiši za 2 družini, za zakonski par
srednjih let. Plačam do \$30 me-
sečno. Kdor ima kaj primerne-
ga naj pokliče Mrs. Sedlak,
Glenville 6399. (134)

Stanovanje se odda

Odda se stanovanje 5 sob, ma-
li družini; odda se poštini in
mirni družini. Rent po dogovo-
ru. Pokličite Diamond 3499. (131)

V najem se odda

Hiša sama zase, z 1 kuhinjo in
2 spalnicama sobama, z vso opre-
mo, pripravno za 2 pečlarja.
Vprašajte na 6600 Bliss Ave.
(131)

Plačamo v gotovini

Plačamo najvišjo ceno za rab-
ljene avte. Vse v gotovini, nič
čekov. Pokličite EN 9712 od po-
ldne naprej.

(Jun. 2, 4, 7, 9, 11.)

Točna postrežba!

Zavarujem vam vašo hišo ali
pohištvo, kot tudi vaš avto.
Točna in zanesljiva postrežba.
Za podrobnosti vprašajte
John Prišel

15908 Parkgrove Ave.
Kenmore 2473-R. (Fri. x)

PIJANČEVA HČI

Povest. Spisal I. Mohorov.

"Praznik je danes oče, jej-
tel!" On jo je pogledal hvalež-
no.

"Kje si pa dobila? Pa sama
vzemi tudi!"

"Sem že, to je za vas! Bole-
ška mi je dala."

On je molčal, jedel in pil. Ko
je pil kozarec prazen, vprašala
ga je hči, če hoče še. "Pa daj!"
Nalila mu je iznova čašo in pri-
sedla k njemu. Njemu pa je
bilo prijetno in začutil je svoj
greh pred njo.

"Tako dobra je z menoj!" Za-
čas pa ga je popadla zopet ne-
volja.

"Sinoči si bila pri maši?"

"Bila sem!"

"Prav, a tega nočem, da ho-
diš z Zormanovimi!"

"Zakaj ne, oče, saj so dobri
ljudje in radi me imajo."

"Dobri sem, dobri tja; jaz
pravim: ne, — pa je. Kdo je
več, ali jaz, ki sem tvoj oče, ali
—"

Ko pa je videl, da je dekle
blizu na tem, da udari v jok, je
umolknil in pil. Dekle mu je
iznova nalilo. Po njegovih žilah
se je razlila mehka gorkota,
po sreču pa mu je zaplala zado-
voljnost.

"Je že prav, ampak ti tega
ne raumes; Zormanovi so hu-
dobni ljudje, zato ne maram
—"

"Saj ni res, saj ni res!" De-
kle je zajokalo. Tedaj pa je
bila vrsta na njem, da jo tola-
ži.

"Jezni so name, vidiš, to je
kar me boli!"

"Bodite drugačen kakor ste
in dobri vam bodo!"

Tedaj mu je bilo hudo, in
čutil je, kako je krivičen. Izpil
je natočeno mu vino, in šel mol-
če se preoblačiti. Ko se je vrnil,
ležalo je kot globoka tuga na
njegovem obličju. Stopil je k
hčerki in se nasmehnil:

"Franica, ti si dobro dekle,
Bog ti plačaj — pa odpusti mi
— ker sem bil tak s teboj. Pa
nič si ne jemlji k sreču mojih
besed!" Za hip je prestal ter jo
potem vprašal:

"Ali imaš zelo rada Petra?"

"Vas najbolj, a potem njega
—!" Govorila je vsa objokana
in oče ni mogel, da bi je ne po-
tolžil:

"Pa imej ga no, ker si tako
dobra z menoj!"

Ona pa se je vzpela na prste,
poljubila ga z vso strastjo in
ljubeznijo, svojega edinega, ne-
srečnega očeta.

III.

Pri Zabregarjevih je bilo
pred par leti vse lepše kot zdaj
— Franica je skoro vsaki dan
mislila nazaj v tiste dneve, ko
je vladala v hiši njena rajna
mamica in z njo sreča in bla-
gor. Danes ji je stopilo vse to
iznova pred oči in začutila je,
da se začne z današnjim dne-
vom zopet staro, mirno življe-
nje. Poznala je svojega očeta,
da ni hudoben, vedela je edina
ona morda, kako je bil nekdanj
dober in kako je postal potem
nesrečen in vsled nesreče pa-
dal, padal brez konca. Tako bo
sedaj zopet, zopet isto mirno
življenje. In vendar, ko je po-
gledala v bodočnost, si ni žele-
la tega življenja več; kaj vse
lepšega je rojilo v njeni glavi.
Pritisnila je vroče čelo k oknu
in se zagledala v jasni dan in
usta so ji ponavljale njegovo
ime, in njena duša mu je vri-
skajoča šla naproti, njemu, ka-
teremu je dala ključ do njene-
ga srca...

(Dalje prihodnjič.)

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERŠE

"O binkostih, Štefana."

V tihi blaženosti so ji skozi okno plavale oči proti grajski cerkvi. O kako dober je gospod Henrik. Tako se je bala dneva njegove vrnitve, sedaj je pa ta dan pravi dan veselja. In kako modro govori Henrik, prav nič je ne žali! Srce ji prekipeva sladke radosti. "Gospod Henrik," je rekla, "to vam bo poplačal Bog v nebesih, vsak dan bom molila za vas. Bi-li ne hoteli nekoliko sesti tam-le v sobi, saj ste gotovo trudni od dolge jeze;" čula je, kako težko diha, videla je, kako se mu vsak hip izpreminja obraz, sedaj mu žari, sedaj zopet prebledi. To je bila ljubezen in hrepenenje, ona pa je mislila, da to prihaja od hitre jeze.

"Sedel bom že," se je zasmijal, "pa ne tam v sobi, ampak kar tukajle, samo če dovoliš." Hitro je s predpasnikom potegnila po kuhinjski klopi, nakar je sedel, "in če mi hočeš kaj dobrega storiti, daj mi hitro kosček kruha in požirek vode, ker sem še tešč."

Štefana je hitro prinesla hleb kruha; "tega sem sama spekla," je rekla, vzela je nož, prekrizala je hleb, ki ga je nato naslonila na prsi ter je od nje odrezala kos, ki ga je podala stotniku. Potem je stekla k vodnjaku ter je na cinkovem krožniku prinesla kozarec mrzle vode.

O kako sladak je ta kruh, saj ga je držala na svojem srcu. Ta voda je dragocenejša kakor sto let staro cesarjevo vino, saj jo je sama z nežno roko izgonila iz vodnjaka.

Jedel je in pil ter je rekel: "Še nikdar nisem bil tako dobro pogoščen."

Štefana je medtem stala pri ognjišču, vsa je bila vtopljena v ljubeznive, pobožne misli: Zveličar bo zopet prišel v Štajer. — Toda, je pomislila, medtem ko je s kuhaličico mešala lečo, bo-li miroval satan? Kaj je s sodnikom, ga je-li cesar zadržal na Dunaju, se bo-li sedaj vrnil tudi on, o potem bo divjal satan, morda pa besni že sedaj.

"Gospod Henrik," je rekla, "rada bi nekaj vprašala gospoda."

Dvignil se je s klopi in je stopil k njej.

"Tudi jaz tebe, Štefana. Toda najprej govori ti!"

Deklica je resno rekla:

"Gospod Henrik, kaj je rekel vaš oče, ko ste zahtevali cerkev? Se-li ni srdil?"

Počasi in bolešno odvrne Henrik:

"Po tem me nikar ne vprašuj —?"

Njeno modro, jasno oko je bralo v potemljenem obrazu; spoznala je, da je moral vihrati hud vihar.

"Bo-li ostalo pri tem, da dobimo cerkev, kadar se vrne vaš oče," je skrbno, boječe popraševala. "Bojim se, da bo skušal prepričati."

"Ne more več; da je bil srdit, si lahko misliš. Ne bil bi to, kar je, če bi bil ostal miren."

Zopet je brala v njegovem obrazu in je tam videla celo dolgo žalostno zgodbo: da ni več vse prav med njim in očetom, da vsled tega močno trpi v svojem srcu, da je moral prinesiti težko žrtev, da bi ubogim Štajercem pomagal iz duhovne zadrege. In vendar je ubog krivoverec... o kako čudovito je to, kakih sredstev se poslužuje dobri Bog.

On pa je s klopi skočil pokonci. Še enkrat hitreje mu bi je srce pod petelinom. Mora biti, da ali ne. V njeno malo roko, ki sedaj počiva ob predpasniku, polaga svojo usodo, življenje ali smrt.

"Štefana," Močno se je prestrašila. To je glas, čudoviti, votli glas roteče ljubezni, ki ga je že enkrat slišala in je upala, da ga nikoli več ne bo. O Jezus, ne... ne! Pomagaj! Samo to ne!

Toda Henrik je govoril:

"Ni mi šlo dobro zadnje dni na Dunaju, marveč trdo, zelo trdo... Med mojim očetom in menoj je vsega konec... Tebi je umrl bratec, meni oče... živi za vse druge, zame je umrl. Toda, vi imate svojo cerkev, lahko ste veseli." Tako proseče udarja njegova beseda ob njeno srce. Ponosen, bogat mož, in vendar je tukaj pred njo tako ubog; že se ji začne v sočutju tresti srce.

"Gospod," je rekla, "Bog vam bo pomagal — in vas tolažil... vsakogar potolažiti, kadar je sila največja. Tudi jaz sem močno žalovala, ko je umrl mali bratec," je ljubko potolažila, da bi mu olajšala bol, ki mu zre iz oči, in da bi ga odvrnila od tega, kar je sedaj moralo priti. "Meni je bilo zelo hudo za bratcem. Človek se cele dni muči z otrokom, pa enkrat je konec... sedaj leži zgoraj v majčkeni, majčkeni krstici... in se ne gane." Solze ji zalijejo jasne oči, ki si jih otira s predpasnikom.

Zopet je Henrik vsled njene žalosti pozabil na svojo bol. "Štefka!" Roko je hotel oviti okoli njenega lepega telesa, toda umaknila se je; prijel jo je za roko, s katero se je držala za predpasnik, pritisnil jo je na srce in jo je poljubil. Štefana ga je sicer nežno, vendar odločno zavrnila:

"Ne, gospod Henrik! Uboga revica sem, kako vam pride kaj takega na misel."

"Nisi uboga revica, Štefana. — Jaz sem ubog, ti si bogata, Štefana! Li naj ti povem, Zate sem zahteval cerkev. Kar sva imela z očetom; je bilo zaradi tebe, vse, kar sem moral pretrpeti, je šlo zaradi tebe, zaradi tebe... ki si od onega dne... saj veš..."

"O gospod Henrik," je vsa prestrašena prosila. "Ne tako, lepo prosim gospoda!" Oj, kje je mati! Sedaj je prišlo... O, mati, mati! Toda, saj mati mi ne bo pomagala, o, kje je gospod Albert, o Jezus, pridi mi

na pomoč, sedaj prihaja ona ti, kar želite, saj veste," glas ji je postal mirnejši in njeno oko je zrlo nanj z jasnostjo, ki je smrt za njegovo ljubezen. "Nikar ne mislite, da sem nehvaležna, o kako se vam zahvaljujem z vašo dobrotljivost, da ste se spomnili naše revščine in zapuščeni. Gospod, tisočkrat vas prosim oprostjenja. Molila bom za vas, sveti rožni venec bom darovala, kaj drugega pa nikar ne zahtevajte, ker vam drugega dati ne morem. Pomislite, zvest otrok katoliške cerkve sem, vi ste pa luteran. Vi ste plemenit gospod in častnik, jaz pa sem uboga sirota, nimam vinarja dote, imam le nekaj zakrpane oblečke, pa male bratce in sestrice in ubogo mater, ki bi je za ves svet ne zapustila... Le pomislite, mi smo preprosti ljudje, preprosta je naša govorica in kmetsko je naše obnašanje, podali bi se vam, kakor se poda pest na oko. Sramovali bi se me v gosposki družbi, samo če bi odprla usta, in že prvi dan bi se kesali.

Ne, ne, gospod, bodite pametni, ne gre, pa ne gre, nemojte. Glejte toliko je na svetu lepih deklet plemenite krvi. Jaz sem uboga, preprosta deklica, nisem niti bogata niti lepa. Kakšen zakon pa naj bi bil to, ne glede na to, kar je najvažnejše, da namreč nisva oba iste vere."

Iz njenih mirnih, modrih besedi zveni neka ljubka hudomušnost, zato mu še ni splaval ves up po vodi.

"Vprašaj prvo stekleno črepino v oknu, vprašaj gladino vode tukaj-le v škafu, če si lepa, in izvedela boš, da si lepa, najlepša vseh, kar jih je ustvaril Bog!" je ves razvnet zaklical. "Toda Štefka, ne gre samo za to. Vem in sem si gotov, čez dvajset, trideset let, ko bo odcvetela mladost in lepota, mi boš prav tako ljuba in draga, kakor danes, kajti tvoja čudovita duša, ki jo je Bog vzel angelu, da jo je dal tebi, ne bo nikdar odcvetela."

Zunaj so se vrata odprla. Štefana se je zdržnila. Drobne, male nožice stopicajo zunaj. Jezus, otroci so zunaj! Tudi mater sliši prihajati, oj, kaj bo sedaj? Tiho je stopila k vratom in jih je zaprla. Nato je trudno sedla na kuhinjsko klopi. "Gospod, prosim, tiho govo-

COOK FURNACE & SHEET METAL

Dele in popravila za vseh vrst furnancev
Delamo nove in popravljamo stare želebove.

Pokličite KENMORE 1221

525 E. 152. ST.

RUDY BOŽEGLAV WINERY

6010 ST. CLAIR AVE.

Najfinejša vina, domačega izdelka, dobite na kozarce ali v večji količini za na dom. Postrežemo tudi z okusnim prigrizkom. Se priporočamo!

POZOR!

HIŠNI GOSPODARJI
Kadar potrebujete popravila pri vaših poslopih, pri strehi, žlebovih ali furnezih, zglaste se pri

LEO LADIHA
1336 E. 55th St. Henderson 7740

BODITE PREVIDEN VOZNIK

Mnogo nesreče se pripeti radi pokvarjenih oči. Dajte si pregledati oči, da se boste počutili varne. Vid mora biti tak, da lahko razločite številke na metru brzine, da vidite, kako hitro vozite.

Imamo 30 let izkušnje v preizkuševanju vida in umerjanju oči. Zadovalni boste v vsakem oziru. Mi imamo polno zalogo elastičnih nogavic za zabrekle žile.

EDWARD A. HISS

Lekarna—farmacija in optometrične potrebitve.
7102 St. Clair Ave.

Mi imamo v zalogi pasove za pretrganje, za moške in ženske.

Ignac Slapnik, st.

CVETLIČAR

Henderson 1126

6102 St. Clair Avenue

Postanite član

DVA-MILLJONSKE BRATSKE PODPORNE ORGANIZACIJE

Slovenske dobrodelne zveze

tekom

"kampanje svobode"

Nesreča nikdar ne počiva, boleznimi smo podvrženi vsi, smrti nihče ne uteče.

Za vse take slučaje vam nudi Slovenska dobrodelna zveza svoje varstvo.

Skrbela bo za vas, vaše najdražje—vaše otroke, starše, sorodnike.

Član lahko postane vsak od rojstva do 50. leta starosti.

Zavarujete se lahko od \$500 do \$5,000 posmrtnine, \$5, \$7, \$14 tedenske bolniške podpore in boste obenem deležni operacijskih in poškodninskih podpor, članice-matere pa še porodne nagrade

Za vsa pojasnila se obrnite na uradnike krajevnih društev ali naravnost na

GLAVNI URAD S. D. Z.

6403 St. Clair Ave.

telefon EN 0886

Cleveland, Ohio

MI DAJEMO IN IZMENJAVAMO EAGLE ZNAMKE

THE MAY CO'S BASEMENT

Ena največjih trgovin z moško opravo je opustila biznes...

Mi smo kupili popolno zalogo

Moške obleke s 2 hlačami!

Vse volnene Worsted obleke!

34.⁵⁰

Hlapne in dvojno-prsne obleke! Pin Stripes! Invisible Stripes! Over Plaids! Temne Stripes! Modre, rjave, sive, teal modre, svetlo rjave in temno rjave. Mere od 35 do 42. Vsaka obleka ima 2 para hlače (s zipperjem spre-daj), in telovnik

Vse volnene vrhnje suknje
Shetlands! Herringbones! Camel Shades! Covert! Cavalry Twill! Velika izb-
bera barv na razpolago... modre, rjave, tan in druge svetle in temne barve. Mere od 34 do 42.

The May Co. Basement

Izberite si iz te zaloge mehkih, izvrstnih

Srednje in velike mere brisače, 20x40 inčev, s gostim, velikim sukancem, ki vzame veliko vode. So zelo trpežne. To so "seconds" zaloge, ki se prodaja po 35c... toda to ne bo škodovalo njih kakovosti za dolgotrajnost. Bele z robi v drugih barvah.

The May Co. Basement

Turških
Brisač
29^c

BLISS COAL CO.
PREMOG IN DRVA
Zastopstvo
WHITING STOKERS
22290 LAKELAND BLVD.
KENMORE 0808

MERRYMAKERS

4814 SUPERIOR AVE.

Vedno vesela družba
Prvovrstno žganje - pivu
okrepčila

ZAKRAJSEK FUNERAL HOME
6016 St. Clair Ave.
Telefon: ENdicut 5112

Ustanovljeno 1908

Zavarovalnino vseh vrst vam točno preskrbi

HAFFNER INSURANCE AGENCY

6106 St. Clair Avenue